

Jacques Utterwulghe vertelt :

Op het einde van de oorlog werd Heist grotendeels geëvacueerd naar Knokke. Jacques noemt het de verplichte vlucht.

Als tienjarige knaap herinnert hij zich nog goed die snikhete dag in september 1944. Een aantal oudere Duitse soldaten kwamen bij ons thuis, in de Pannestraat nummer 48 met paard en kar, om ons naar Knokke te brengen.

Wat kleren en ondergoed, en het weinige eten dat er op dat moment voorhanden was, dat was het enige wat mee mocht.

Tijdens onze vlucht gebeurde er niets zodat we veilig in Knokke aankwamen. Daar moesten we naar een leegstaande villa " Clem" in de Koningslaan. Het was voor ons natuurlijk een hele ervaring om die leegstaande villa te gaan betrekken. Wij kwamen immers van een doodgewoon werkmanshuis.

Voor ons kinderen waren de eerste dagen dan ook een ontdekkingsreis doorheen het voor ons veel te grote gebouw. We gingen alle plaatsen en ruimten gaan verkennen; van de kelder tot de zolder en na enkele dagen had het pand al zijn geheimen reeds prijs gegeven.

De periode juist voor de bevrijding was voor ons bijzonder indrukwekkend. Dagen naeen werd er fel geschoten met kanonnen die opgesteld stonden in de streek van Lissewege. Wij vertoefden veel in de kelder, en maar goed ook. Want ook ons huis kende een ware voltreffer, en we waren achteraf gelukkig dat het maar één keer is gebeurd. Op de tweede verdieping van de villa was er een inslag. Ondanks het feit dat er op dat ogenblik vijf families aanwezig waren in het gebouw met een totaal van 29 personen, werd er niemand gewond.

Toen het wat stiller werd en we dachten dat de gevechten teneinde waren liepen we de straat op. Maar de Canadese bevrijders riepen ons in het frans toe dat we onmiddellijk terug in de kelders moesten. De oorlog bleek nog niet gedaan.

De dag nadien waagden wij ons terug buiten, en stapten tot aan de markt te Knokke. Daar stonden Shermann tanks opgesteld.

Na enkele dagen was de villa opgekuist en hersteld en konden wij terug. De schade bleef al bij al beperkt, alleen nog enkele pannen van het dak en enkele ruiten gebroken.

Dirk Valcke – Eric Snauwaert